

วิธีดำเนินการวิจัย

การเตรียมงานเพื่อดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นและการเขียนคำของนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. รวบรวมคำที่จะนำมาใช้เป็นแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาถิ่นโคราช แบบเรียน และคำที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ตามความเหมาะสมและความสามารถของนักเรียน
3. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และงานวิจัยต่าง ๆ
4. กำหนดเกณฑ์ในการเลือกคำเพื่อใช้สร้างแบบสอบถาม
5. นำคำที่ได้ไปวาดเป็นรูปภาพ
6. ติดต่อโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้แบบสอบถาม

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2525 ในอำเภอต่าง ๆ 10 อำเภอที่คนในท้องถิ่นพูดภาษาถิ่นโคราช ในแต่ละอำเภอลุ่มโรงเรียนมา 1 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละ 1 ห้อง ภายใน 1 ห้อง ลุ่มนักเรียนอย่างง่ายมา 18 คน จะได้ตัวอย่างประชากรรวมทั้งสิ้น 180 คน

ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มนักเรียนภาคกลาง กรุงเทพมหานคร อีกกลุ่มหนึ่งทำแบบสอบถามเขียนคำจากภาพ ซึ่งเป็นแบบสอบถามเดียวกันกับที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร เพื่อนำคะแนนมาสร้างเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาผลของการทำแบบสอบถามของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นโคราช ว่าการ

เขียนของนักเรียนได้รับอิทธิพลจากภาษาถิ่นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด กลุ่มนักเรียนกรุงเทพมหานครที่ใช้ทำแบบสอบถามเพื่อหา เกณฑ์การพิจารณาผลการทำแบบสอบถามของนักเรียนโคราชเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 120 คน ชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนดังปรากฏตามตารางในภาคผนวก โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยพิจารณาว่า โรงเรียนในกรุงเทพมหานครนั้น จะต้องเป็น โรงเรียนที่ห่างจากสถานที่ก่อสร้างและแหล่งชุมชนแออัดต่าง ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงผู้ปกครองที่อพยพมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือชุมชนที่มีประชาชนเชื้อชาติอื่นแต่มีสัญชาติไทย ผู้ปกครองจะต้องเป็นชาวภาคกลางโดยแท้ พูดภาษาไทยชัดเจน สืบราวได้จากทะเบียนประวัตินักเรียนของโรงเรียน

ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่นที่พูดภาษาถิ่นโคราช 10 อำเภอ จาก 10 โรงเรียน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและอำเภอต่าง ๆ ดังปรากฏตามตารางในภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล *

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 100 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกมีรูปภาพแล้วให้นักเรียนเติมคำใต้ภาพแต่ละภาพ และตอนที่สองนักเรียนจะเติมคำในประโยคใต้ภาพ คำที่เติมจะมีความหมายดังภาพที่ปรากฏ ในแต่ละตอนแยกออกเป็นประเภท ๆ ดังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่เป็นรูปภาพที่วาดขึ้นเหมือนของจริงในกรอบขนาดกว้าง 3 นิ้ว ยาว 4 นิ้ว บนกระดาษ 1 แผ่นจะบรรจุภาพได้ 8 ภาพ และใต้ภาพแต่ละภาพจะมีที่ให้นักเรียนเติมคำจากภาพที่เห็น ซึ่งเป็นภาพลายเส้นขาว-ดำ

วิธีการทดสอบ

ทดสอบพร้อมกันครั้งละ 18 คน ในแต่ละโรงเรียน นักเรียนจะได้รับแบบสอบถามทุกคน

คนละ 1 ชุด นักเรียนจะเติมคำลงไปแบบล่องนั้น และทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดให้
การบันทึกคำตอบของนักเรียน

เมื่อนักเรียนทำแบบล่องแล้วจึงนำเอาคำที่นักเรียนเขียนคำจากภาพในแบบล่องมา
 แลกแจงความถี่ โดยแบ่งออกเป็น 3 พวกคือ

1. นักเรียนที่เขียนสะกดคำถูกต้องให้ยึดรอยคะแนน 1 ชุด ในชื่องำนวนคนที่
 เขียนถูกต้อง เป็นภาษาไทยกลาง
2. นักเรียนที่เขียนคำเป็นภาษาถิ่นโคราชให้ยึดรอยคะแนน 1 ชุด ในชื่องำนวน
 คนที่เขียนสะกดคำเป็นภาษาถิ่นโคราช
3. คำที่เขียนในลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือไปจากคำเฉลยให้รวบรวมไว้ในชื่องำนวน
 คนที่เขียนสะกดคำที่นอกเหนือไปจากคำที่เฉลย

ลำดับขั้นในการสร้างแบบล่อง

1. ศึกษาคำที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบล่องจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้น ป.1-
 ป.6 และคำที่ใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาถิ่นโคราชตามที่ได้มีผู้รวบรวม ค้นคว้า และวิจัยไว้
 แล้วคือ "ระบบหน่วยเสียงภาษาถิ่นโคราช" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตของ ชลิตา รินทร์-
 พรหม ภาควิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้รวบรวมคำภาษาถิ่นโคราชไว้ถึง 3220
 คำ และภาษาถิ่นโคราช การศึกษาในเชิงวิเคราะห์เรื่อง เสียงและความหมายโดย ภาว
 ลุ่ม กษ คณะศึกษามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุนครราชสีมา ซึ่งได้รวบรวมคำ
 ภาษาถิ่นโคราชไว้ถึง 1065 คำ และคำจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นชาวโคราช
 โดยกำเนิด

2. สร้างเกณฑ์ในการเลือกคำที่จะนำมาใช้เป็นแบบล่องดังนี้

- 2.1 เป็นคำคำเดียวกัน แต่ภาษาถิ่นโคราชจะออกเสียงเพี้ยนไปจากภาษาไทย
 กลาง ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนสะกดผิด เช่น ข้าว เป็น เข่า สะตอ เป็น สตอ และ
 กวาด เป็น กวด

- 2.2 เป็นคำที่มีความยากง่ายไม่เกินระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาจาก
 หนังสือเรียนชั้น ป.1-ป.6

2.3 เป็นคำที่นักเรียนรู้จักจากประสบการณ์ในการเรียน เช่น กวาง กระจับ

2.4 เป็นคำที่นักเรียนรู้จักจากการใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ผ้าชิ้น ปลาร้า

2.5 เลือกเฉพาะคำนามที่เป็นรูปธรรม สามารถนำมาวาดเป็นรูปภาพได้และสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ เช่น วัว ควาย ตะกร้อ ตะกร้า เป็นต้น

3. คำที่ใช้ในการสร้างแบบล่องมี 2 ตอน แบ่งตามหมวดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นได้

126 คำ ดังต่อไปนี้คือ

แบบล่องตอนที่ 1 เป็นแบบล่องที่ให้นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำลงในช่องว่างที่กำหนดให้ได้ภาพแต่ละภาพ

หมวดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องสัตว์

1. ม้า	12. ลิง เหลน	22. แมลงปอ
2. ควาย	13. ลิง จก	23. ผึ้ง
3. ช้าง	14. คางคก	24. มด
4. วัว	15. ลิง หรด	25. กิ้งกือ
5. กวาง	16. เหยี่ยว	26. ปลาบักเป๋
6. กระจับ	17. นก	27. ตัวต่อ
7. งู	18. ผีเสื้อ	28. ปู
8. กิ้งก่า	19. ตี๊กแตน	29. บึ้ง
9. ตี๊กแก	20. แร้ง	30. ปลา
10. กบ	21. ค้างคาว	31. พะ

11. ไส้เดือน

หมวดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องสิ่งของ

32. เสื่อ	42. เต้า	52. เขียนหมาก
33. แม่กวยแจ	43. ผิดโต้	53. บันได
34. ลูกกวยแจ	44. ขวด	54. เข็มกลัด
35. ขวาน	45. เกวียน	55. เรือ
36. กรรไกร	46. ไม้กวาด	56. สะพาน

37. ตระกร้อ	47. ลอบ	57. ประตู่
38. ตะกร้า	48. กระสอบ	58. กระเบื้องต๋ายข้าว
39. นาฬิกา	49. ประตู่	59. ข้าวต้มมัด
40. กลอง	50. กล้อง	60. กระลาด
41. ธนู	51. ไม้เท้า	61. แก้วน้ำ

หมวดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับผลไม้

62. มะละกอ	67. มะม่วง	72. มะยม
63. น้อยหน่า	68. มะเฟือง	73. มะนาว
64. ข้าวโพด	69. มะขาม	74. มะเขือ
65. เห็ด	70. มะกรูด	75. มะไฟ
66. สับปะรด	71. มะพร้าว	

หมวดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับร่างกาย

76. นิ้วมือ	79. กระพุ้งแก้ม	82. สีข้าง
77. จมูก	80. หน้าอก	83. สะโพก
78. คิ้ว	81. สะตือ	84. ขมับ

แบบสลับตอนที่ 2 เป็นแบบสลับที่ให้นักเรียนดูภาพแล้วเติมคำลงในประโยคที่

เขียนไว้ใต้ภาพแต่ละภาพ คำที่เติมจะมีความหมายดังภาพที่ปรากฏ

หมวดคำนาม

85. ผู้ใหญ่บ้านดี.....	เรียกชาวบ้านมาประชุม	(เกราะ)
86. เวลาอากาศร้อน ๆ เรามักใช้.....	มาเช็ดหน้าตา	(ผ้าเช็ดหน้า)
87. ผู้หญิงทาแป้ง แต่งตัวต้องใช้.....	เพื่อดูตัวเอง	(กระจกเงา)
88. ข้าวนากำลังเกี่ยว.....		(ข้าว)
89. คนชอบสวม.....	ไว้กันผี	(ตะกรุด)
90. ผนตกลงมาจาก.....		(ฟ้า)
91. ชิกผ้า เสริจแล้วก็เท.....	เสียบ	(น้าทิ้ง)
92. มาซื้อ.....	มาส่งคืน	(ผ้าชิ้น)

93. คนที่อยู่ในภาพนี้ เป็น..... (ทหาร)
94. คนที่อยู่ในภาพนี้ อาชีพเป็น (แม่ค้า)
95. ที่พักหลังนอนของพระสงฆ์ เป็นเรือนไม้หลังเล็ก ๆ เราเรียก
ว่า..... (กุฏิ)
96. ให้นักเรียนเติมชื่อศิลปะลงในช่องว่าง..... (ศิลปะ วันออก)
97. ให้นักเรียนเติมชื่อศิลปะลงในช่องว่าง..... (ศิลปะ วันตก)
98. เวลาเราออกกำลังกายจนเหนื่อยมักมี.....ออกตาม
ร่างกายมาก (เหงื่อ)
99. ล้มตำใส่.....อร่อยดี (ปลาร้า)
100. การทำเพื่อเติมต้องใส่วัตถุสีขาวที่เป็นเม็ด ๆ หรือปนก็ได้
มีสีเติมมาก วัตถุนั้นคือ..... (เกลือ)
101. 11 ตัวเลขนี้อ่านว่า..... (สิบเอ็ด)
102. 21 ตัวเลขนี้อ่านว่า..... (ยี่สิบเอ็ด)
103. ไครณะเผากระดาษ มี.....เต็มไปหมดเลย (ควัน)
- หมวดคำกริยา
104. แม่กำลัง.....จะหุงข้าว (ก่อกไฟ, ตัดไฟ)
105. อย่าเอามือไป.....ของในไหมันจะเสีย (แตะ)
106. คน.....เอากี๋ช่อกซีเจนเข้าไปและเอาคาร์บอนได
ออกไซด์ออกมา (หายใจ)
107. เด็ก ๆ มักชอบ.....ในสนาม (วิ่งเล่น)
108. แม่กำลัง.....ที่ขาดให้หนัง (เย็บผ้า)
109. ฉันชอบ.....ย้ายไปโรงเรียน (สะพาย)
110. พ่อกำลังยื่น.....พื้นกระดานบ้าน (จัด)
111. ฉันช่วยแม่.....บ้านทุก ๆ เข้า (กวาด)
112. รับประทานแปลว่า..... (กิน)
113. ล่าวน้ำใช้.....ไม้ให้เป็นรู (เจาะ)
114. เด็กเล็ก ๆ ชอบให้แม่.....เปลเวลาจะนอน (ไกว)

หมวดคำวิเศษณ์

115. ไก่ตัวเมียร้องเสียงดัง.....เวลาออกไข่ (กระต๋าก)
116. นมกระป๋องนี้.....แล้ว (บูบ)
117. นักกีฬาส่วนใหญ่มีกล้ามเนื้อ..... (แน่น)
118. น้องไม่ค่อยสบาย ตัวร้อน น้องเป็น..... (ไข้)
119. สีเหลืองมีรูปผีมีขนาดยาว 2 นิ้ว 1 นิ้ว (กว้าง)
120. คนที่ชอบหลอกหลวง พูดเท็จหรือพูดไม่จริง เราเรียกว่าเป็น
คนชอบพูด..... (โกหก, ปด)
121. คนจีนมักทำอาชีพ..... (ค้าขาย)
122. พยัญชนะตัวนี้อ่านว่า ฌ ผู้..... (เด้า)
123. นักเรียนเคารพธงชาติต้องยืน..... (ตรง)
124. อ้อยล่อง..... (ท่อน)
125. เขือกล่อง..... (เส้น)
126. ขนมนี้นหวานมากจน.....คอ (แล็บ)

4. นำเอาคำที่ได้ไปสร้างแบบล่อบ โดยวาดภาพหลายเส้นยาวต่ำลงในกระดาษขนาด กว้าง 8.5 นิ้ว ยาว 11.5 นิ้ว แบ่งออกเป็น 8 ช่อง ขนาดกว้างช่องละ 3 นิ้ว ยาว 4 นิ้ว แต่ละภาพจะเหมือนของจริง ใต้ภาพแต่ละภาพจะเว้นที่ไว้สำหรับเติมคำ

5. นำแบบล่อบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน พิจารณาเพื่อปรับปรุงเนื้อหา ประโยค และรูปภาพ

6. นำแบบล่อบไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้าน ประโตก-โคกไม้ สังกัดนครราชสีมา จำนวน 60 คน เพื่อปรับปรุงภาษา รูปภาพ และกำหนด เวลาในการล่อบจริง

7. นำแบบล่อบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านล่อหอ สังกัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน

8. นำผลการทดลองครั้งที่ 2 มาคัดเลือกคำนามเพื่อใช้เป็นแบบล่อบฉบับสมบูรณ์ โดยพิจารณาเลือกคำที่เหมือนกันที่สุด แต่ต่างกันที่การเปล่งเสียง และแต่ละคำตอบของนักเรียน

กับภาพจะต้องถูกต้องตามคำเฉลยที่ผู้วิจัยเตรียมไว้ โดยใช้เกณฑ์นักเรียนจะต้องตอบถูกต้อง ไม่น้อยกว่า 54 คน จาก 60 คน ถือเป็นร้อยละ 90 ของคำตอบ การสะกดผิดจะไม่ถือเป็น เกณฑ์เพราะได้ระบุไว้ในข้อตกลงเบื้องต้นแล้ว เมื่อได้คำตอบตามจำนวนที่ต้องการแล้วส่งนำไป ปรับปรุงและทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาข้อที่นักเรียนทุกคนตอบถูกต้องที่สุด

หลังจากที่ได้พิจารณาเป็นรายข้อตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ได้คำตอบต่าง ๆ จำนวน 100 คำ ซึ่งแบบสลับฉบับสมบูรณ์มีดังนี้คือ

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

1. ม้า	11. สิ้งเหลน	21. ผีง
2. ควาย	12. สิ้งจก	22. มด
3. ช้าง	13. คางคก	23. กิ้งกือ
4. วัว	14. เหยี่ยว	24. ปลาปักเป้า
5. กวาง	15. นก	25. ปู
6. ละครเข้	16. ผีเสื้อ	26. บั๊ง
7. งู	17. ตี๊กแตน	27. ปลา
8. กิ้งก่า	18. แร้ง	28. แพะ
9. ตี๊กแก	19. ค้างคาว	
10. ไล่เตียน	20. แมลงปอ	

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ

29. เลื้อ	34. ตะกร้า	39. จอบ
30. แม่กัญแจ	35. นาฬิกา	40. ทัพพี
31. ลูกกัญแจ	36. ธนู	41. ไม้เท้า
32. ขวาน	37. เกวียน	42. เข็มกลัด
33. ตะกร้อ	38. ไม้กวาด	43. เรือ
		44. ประตู

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้

45. มะละกอ	49. สับปะรด	53. มะกรูด
------------	-------------	------------

46. น้อยหน้า	50. มะม่วง	54. มะพร้าว
47. ข้าวโพด	51. มะเฟือง	55. มะนาว
48. เห็ด	52. มะขาม	56. มะเขือ

หมวดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอวัยวะของร่างกาย

57. นิ้วมือ	59. คิ้ว	61. สะตอ	63. ขมับ
58. จมูก	60. หน้าอก	62. สีข้าง	

หมวดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหาร

64. ข้าวต้มมัด

แบบสอบตอนที่ 2

หมวดคำศัพท์ที่เป็นคำนาม

65. เกราะ	71. เกลือ	77. ทิศตะวันออก
66. ผ้าเช็ดหน้า	72. ครั้น	78. ทิศตะวันตก
67. กระจกเงา	73. น้ำ	79. เหยื่อ
68. ข้าว	74. ผ้าชิ้น	80. ปลาร้า
69. ตะกรุด	75. แม่ค้า	81. เลข 21
70. พ้า	76. กุฎิ	82. เลข 11

หมวดคำศัพท์ที่เป็นคำกริยา

83. ไกว	86. หายใจ	89. กวาด
84. ติดไฟ, ก่อไฟ	87. วิ่งเล่น	90. กิน
85. งด	88. เย็บผ้า	91. เจาะ

หมวดคำศัพท์ที่เป็นคำวิเศษณ์

92. กระต๊าก	95. กว้าง	98. เด่า
93. บวบ	96. โทหก, ปด	99. ตรง
94. ไย้	97. ค้ำขาย	

หมวดคำศัพท์ที่เป็นสัทกะณานาม

100. เล็น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขออนุญาต ทำการทดสอบและนัดหมายวัน เวลา กับทางโรงเรียนด้วยตนเอง และโดยทางจดหมาย ก่อนนำแบบสอบถามการเขียนคำจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปลอบนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร
2. ในวันที่ไปทดสอบนักเรียนแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน แล้วชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทดสอบ และให้กำลังใจ เพื่อเด็กจะได้ตั้งใจทำ
3. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามไปคร่าวละ 18 ชุด สำหรับการไปเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน นักเรียนจะได้รับแบบสอบถามคนละ 1 ชุด
4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยดูภาพแล้วเขียนคำใต้ภาพที่ปรากฏรวม 100 คำ ลงในแบบสอบถามนั้น ๆ
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามพร้อมกันทีละข้อ หลังจากครูอธิบายภาพแต่ละภาพ หรือให้ดูภาพที่ชัดเจนกว่า หรือให้ดูของจริงที่ผู้วิจัยเตรียมไปทุกครั้งที่ไปเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้คำตอบที่ตรงกับภาพ แต่มีใช้การแนะนำคำตอบให้นักเรียน
6. นำผลที่ได้จากการทำแบบสอบถามของนักเรียนมาแจกแจงความถี่ตามวิธีการที่ได้ระบุไว้แล้วข้างต้น
7. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การหา เกณฑ์พิจารณาผลคะแนนลอบของตัวอย่างประชากร

ในการพิจารณาคัดเลือกเกณฑ์ที่จะวัดผลคะแนนการทดสอบการเขียนของเด็กโคราช ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเดียวกันนี้มาทดลองให้นักเรียนในกรุงเทพมหานครที่พูดภาษาไทยกลาง จำนวน 120 คน ทำแบบสอบถามนี้ และนำผลไปพิจารณาคะแนนลอบของนักเรียนโคราช เพื่อวิเคราะห์ดูว่าคะแนนลอบของนักเรียนโคราชนั้นจะแสดงอิทธิพลของภาษาถิ่นโคราชมากน้อยเพียงใด โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้คือ

1. นำแบบสอบถามไปทดสอบนักเรียนกรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน ชื่อโรงเรียน

และจำนวนนักเรียน ดังปรากฏตามตารางในภาคผนวก

2. หาค่าเฉลี่ยจากผลการทำแบบสอบถาม เขียนค่าจากภาพของนักเรียนที่เขียน
สะกดคำเป็นภาษาไทยกลาง โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

3. กำหนดคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณเป็นเกณฑ์พิจารณาผลคะแนนจากการ
ทำแบบสอบถามของตัวอย่างประชากร

วิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของคำที่นักเรียนสะกดคำเป็นภาษาถิ่นโคราช และภาษาไทยกลาง
โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2. หาค่าร้อยละของแต่ละคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำเป็นภาษาถิ่นโคราช และ
ภาษาไทยกลาง
3. เรียงลำดับคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำเป็นภาษาถิ่นโคราชจากมากที่สุดมาน้อย
ที่ลัด

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย